

Knjige su zakon!

Knjige su papirnati superjunaci – teleportiraju nas u prošlost, budućnost ili novi izmišljeni svemir. Pritom ne moramo trošiti novce na skupocene karte, autobuse, vlakove, avione ili rakete, dovoljno je samo da uzmemo knjigu u ruke i „zaronimo“ u njezine stranice.

Svaka knjiga nesebično otvara vrata nove dimenzije. Za razliku od filma u kojem se cijela radnja dogodi u dva – tri sata s već prikazanim likovima i događajima, knjiga potiče na kreiranje svog filma u glavi. Iako bi neki rekli da kod kuće na policama skupljaju prašinu, kod mene skupljaju sjećanja, sjećanja u uživanju u jedinstvenom svijetu. Na polici mi stoji najdraža knjiga „Vlak u snijegu“ Mate Lovraka. Svakog Božića ju iznova pročitam i uvijek se prisjetim da u bilo kojoj nevolji pomaže oslonac i sloga, pa tako i mojoj mami pomazemo brat i ja da joj ne izgore kolači pred božićno jutro. Najbolja stvar prilikom čitanja je što nijedna knjiga nije ista te što cijeli svijet na tren nestane. Čitajući se osjećam kao da sam u balonu, daleko od školskih obaveza i ostalih problema koji kuckaju mojom glavom. Ne čujem zvono na vratima, ne znam koliko je vremena prošlo i više nisam u svojoj sobi, nego čas letim za Pariz, a čas sam u vlaku koji je zapeo u snijegu. Čitajući knjigu postajem detektiv, istraživač ili superjunak. Što je najbolje, knjiga ti nikad ne može naškoditi, već samo pomoći da naučiš nešto novo i razvijaš svoju maštu dok pijuckaš topli kakao duboko zavaljen u svoju najdražu fotelju.

Knjige su zaista zakon! Ne samo zato što na svojim stranicama kriju informacije koje te odvedu u novi svijet, već i zato što ima toliko knjiga na ovome svijetu, da je nemoguće da utvrdite da su sve knjige dosadne jer svaka čeka svog tajnog obožavatelja.

Marko Očić, 7. razred, OŠ Krapinske Toplice